

ΔΙΑΓΩΝΙΩΣ

ΤΟΥ ΤΑΚΗ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ

Εθνολαϊκισμός εναντίον Ευρώπης

Υπάρχει θέμα παραμονής της χώρας στην Ενωμένη Ευρώπη; Μα δεν υπάρχει δυνατότητα αποπομπής της χώρας από την Ενωμένη Ευρώπη, όπως και δεν υπάρχει πρόβλεψη αποχώρησης μιας χώρας από την Ενωση. Υπάρχει θέμα αποπομπής της χώρας από την Ευρωζώνη; Μα δεν υπάρχει η δυνατότητα αποπομπής μιας χώρας από την Ευρωζώνη. Εξάλλου αν μια χώρα αποχωρήσει οικειοθελώς, η οικονομική ταραχή που θα προκαλέσει θα είναι τέτοια, ώστε κανείς να μνη τη θέλει.

Εχουν και τα στερεότυπα την αξία τους και τη δική τους σημασία. Και η δημιουργική ασάφεια της ξύλινης γλώσσας έχει τη δική της δυναμική. Τα δύο παραπάνω αξιώματα που επαναλαμβάνονται καθημερινά σε όλους τους τόνους καταλήγουν σε ένα τρίτο αξιώμα το οποίο κυκλοφορεί ελεύθερο στο ασυνείδητο και ως εκ τούτου δεν μπορεί να υποστεί την επεξεργασία του λόγου: η σκέση της Ελλάδας με την Ευρώπη είναι μια σκέση καταναγκαστική. Κάποτε υποχρεωθήκαμε να τη συνάψουμε και τώρα δεν μπορούμε να κάνουμε διαφορετικά. Διότι αν μπορούσαμε. Αν μπορούσαμε τι; Το είπε ευθαρσώς ο κ. Καμμένος: «Αν η Ε.Ε. χτυπήσει την Ελλάδα, θα στείλουμε τζιχαντιστές στο Βερολίνο». Το απήγγειλε και ο επικεφαλής της διπλωματίας μας: «Χιλιάδες μετανάστες και τζιχαντιστές θα πλημμυρίσουν την Ευρώπη αν καταρρεύσει η Ελλάδα». Διότι αν καταγγείλουμε τη Σένγκεν, θα τους δινούμε χαρτιά και πλοία για να περνούν την Αδριατική. Και τι χαρτιά θα τους δινούμε αφού δεν θα είμαστε στη Σένγκεν, άρα δεν θα μπορούμε να εκδίδουμε βίζες; Χαρτιά να

πάνε στην ευχή του Θεού και να μας αφήσουν ήσυχους.

Το αντιευρωπαϊκό σύνδρομο είναι η συνεκτική ύλη του εθνολαϊκισμού.

Για τον εθνολαϊκισμό που μας κυβερνά όμως σημασία δεν έχουν οι τύποι και οι πρακτικές λεπτομέρειες των ταξιδιωτικών εγγράφων.

Σημασία έχει η ουσία. Και η ουσία είναι ότι η αντιευρωπαϊκή ρητορεία που οργανώνεται πιέρα με την ημέρα αρδεύεται από την πεποιθούση ότι η Ελλάδα, χωρίς Ευρώπη, θα μπορεί επιτέλους να κάνει αυτό που λέει η ελληνική της καρδιά. Θα φορτώνει τους μετανάστες από την Ομόνοια στο Μπάρι και θα προσφέρει ως μπόνους στους όθιλους Ευρωπαίους και τζιχαντιστές, οι οποίοι θα περνούν από την επικράτειά μας αλλά εμάς δεν θα μας πειράζουν γιατί μας αγαπούν – ωραίοι σύμμαχοι. Δέκα τοίχους σαν αυτούς του Εβρου θα κτίσουν στην Ιταλία, τη Βουλγαρία και τις λοιπές ευρωπαϊκές χώρες των Βαλκανίων, όπως τα Σκόπια και η Αλβανία, για να μνη περνούν όχι μόνον οι εξαθλιωμένοι μετανάστες αλλά και οι κάτοχοι διαβατηρίων της Ανεξάρτητης Ελλάδας.

Ο αντιευρωπαϊσμός, πολιτισμικός αλλά και πολιτικός, είναι μια από τις πιο ανθεκτικές συνιστώσες της παρ' ημίν Αριστεράς αλλά και των «λοιπών δημοκρατικών δυνάμεων» του αειμνήστου σοσιαλιστή πυγεμόνα. Μόνη εξιρεστο τα χρόνια εκείνα αποτελούσε το πτωχό πλην τίμιο ΚΚΕ Εσωτ. του Λεωνίδα Κύρκου. Μετά την επικράτηση της αντιμημονιακής επανάστασης που δεν είναι επανάσταση αλλά συμπεριφέρεται ως επανάσταση, ο αντιευρωπαϊσμός έχει διαχυθεί σε όλο το πολιτικό φάσμα και λειτουργεί ως η συνεκτική ύλη του εθνολαϊκισμού.

Ως ένα σημείο έχει πετύχει τους στόχους του: κανείς πλέον δεν θα εκπλαγεί αν επέλθει η πολιτική ρήξη της Ελλάδας με την Ευρώπη, τον Δυτικό Κόσμο και το ΝΑΤΟ. Με τον ίδιο τρόπο που δεν μας εκπλήσσουν οι βανδαλισμοί στον τοίχο του Πολυτεχνείου. Ο εθισμός στην αντιευρωπαϊκή ρητορεία, στην ιδεολογία του απομονωτισμού, θα αναμετρηθεί με την ευρωπαϊκή Ελλάδα στο δημοφήφισμα που οραματίζονται όταν αισθανθούν πως η ελληνική ψυχή είναι έτοιμη για την ανεξαρτησία της. ttheodoropoulos@kathimerini.gr